

[Jane Oksen]

ge noget, der ikke har været sagt før, for vi er nok alle sammen enige i de gode intentioner om at skaffe arbejde til vore unge og gøre de såkaldt passive ydelser til aktive ydelser.

Fremskridtspartiet har også tidligere haft forslag, ikke bare angående de unge. Vi ønsker faktisk arbejde til alle. Men selvfølgelig, ét sted skal man jo begynde, og ungdomsgruppen er da selvfølgelig den mest udsatte gruppe.

At vi har så stor arbejdsløshed også blandt unge, skyldes først og fremmest den forfejlede politik, der har været ført i mange år, og intet tyder jo på, at det bliver bedre med stigende arbejdsløshedstal i udsigt.

Fremskridtspartiet har også vist sin positivitet over for bistanndsmodtagere, der skal i arbejde, ved, at vi stemte for den ændring af bistanndsloven, der trådte i kraft den 1. april 1989, som betyder, at kommunerne i dag kan lukke kassen i, hvis unge mennesker eller i det hele taget bistanndsmodtagere ikke vil påtage sig et arbejde eller gå i gang med en uddannelse.

Så kan man spørge: Hvad skal vi så med loven, når vi allerede har den regel i bistanndsloven? Ja, efter socialministerens udtalelser handler dette om, at vi nu skal til at stille nogle krav til kommunerne, således at de skal give de unge et arbejde. De ikke bare kan, men de skal.

Kommunerne har egentlig i de senere år vist stor positivitet over for disse problemer. Faktisk har de afsat betydelig flere økonomiske midler til løsning af ungdomsarbejdsløshedsproblemet, end de har været tvunget til efter lovgivningen. Jeg mener, at det for et års tid siden var ca. 50 pct. mere end de lovpligtige beløb til unge arbejdsløse.

Der er også en række frikommuneforsøg, som er faldet positivt ud, og enten vi får denne lov eller ej, tror jeg, kommunerne vil fortsætte den gode indsats, de har påbegyndt.

Måske er problemet med unge arbejdsløse også blot et spørgsmål om tid, da der jo efter de statistiske oplysninger om 12 år vil være ca. 100.000 færre unge mellem 15 og 19 år og ca. 80.000 færre unge mellem 20 og 24 år. Kan vi så bremse hele arbejdsløsheden, vil problemet være løst om 10-12 år.

Men det er jo synd for dem, der er unge i dag. Selvfølgelig skal de også hjælpes på en eller anden måde, og noget så tåbeligt som at sætte de unge på førtidspension synes vi er meget forkasteligt. Begrebet førtidspension er overhovedet

ikke noget, der burde angå unge mennesker. Det er faktisk at sende dem ind til den evige hvile, og de kommer aldrig i gang igen.

Det forslag, der er lagt på bordet nu, indeholder nogle offentlige merudgifter, og det var jo en af de indsigelser, vi havde mod at stemme imod forslaget sidste gang. Over 100 mio. kr. om året i merudgifter! Og det ligger i luften, at får vi ikke indført den såkaldte projektløn på godt 62 kr. i timen, vil forslaget komme til at koste endnu mere. Det er dog ikke oplyst i forslaget, hvad det i så fald vil koste.

Så kan man spørge, ligesom vi gjorde i går med arbejdsministerens forslag: Hvordan går det med den projektløn? Bliver den overhovedet indført? Hvis det er meningen, den skal starte den 1. januar 1990, må vi jo have nogle forhåbninger om, at de forhandlinger, der er om den projektløn, snart vil være afsluttet.

Da jeg ikke kunne få svar i går fra arbejdsministeren, vil jeg da forsøge i dag med socialministeren. Er der en sikkerhed for, at projektlønnen bliver indført? Og hvis man er så langt i forhandlingerne, hvorfor så komme med forslaget nu? Hvorfor så ikke vente en måneds tid, så dette spørgsmål i hvert tilfælde var afklaret?

Der har også været nogle udtalelser fra Socialdemokratiet i dagspressen. Jeg har læst et sted, at Socialdemokratiet har sagt, at de kun ville støtte et forslag som det her og som det, der var fremme sidst, hvis kommunerne fik lov til at starte indtægtsgivende virksomhed. Det tager vi selvfølgelig helt klart afstand fra. Vores indvendinger mod dette forslag er jo ikke de samme som Socialdemokratiets.

Så er der noget, der hedder meningsfyldt arbejde . . .

Formanden:

Ja, men taletiden er udløbet.

Jane Oksen (FP):

. . . men taletiden er desværre forbi, så jeg kommer igen senere.

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er utroligt at høre her, at fru Pernille Forchhammer kaster smuds på det at plukke æbler eller plukke jordbær. Det kan da vist kun komme fra en, der aldrig nogen sinde har været udsat for og haft behov for at tage et arbejde af den slags. Det er vi nogle der har